

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ- ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

**ΕΡΩΤΗΣΗ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**

Θέμα: «Ο συμπληρωματικός φόρος υπολογίζεται τόσο αυθαίρετα, ώστε φθάνει να υπερκαλύπτει τον αρχικό φόρο».

Αυτό που συμβαίνει στην χώρα μας με την φορολογία των ακινήτων δεν συναντάται σε καμία δημοκρατική χώρα, όπου ισχύει το κράτος δικαίου. Οι πολίτες είναι θύματα μιας υποχθόνιας μεθοδεύσεως του κράτους, που οδηγεί σε δήμευση της περιουσίας τους. Η όλη διαδικασία λειτουργεί ως εξής:

Το κράτος υπερφορολογεί τα ακίνητα βάσει πλασματικών αξιών, οι οποίες δεν έχουν σχέση με τις αγοραίες. Το δε αποτέλεσμα της υπερφορολόγησής είναι να πέφτουν ακόμη χαμηλότερα οι αξίες των ακινήτων, αφού υπό τις συνθήκες αυτές κανένας δεν θέλει να τα αγοράσει. Έτσι επέρχεται δήμευση της περιουσίας. Αφ' ενός δια της υπερφορολόγησής της και αφ' ετέρου δια της απαξιώσεως της.

Έν τούτοις το Σύνταγμα προστατεύει πλήρως την ιδιοκτησία. Στο άρθρο 17 ορίζει ότι κανένας πολίτης δεν στερείται την ιδιοκτησία του, εκτός και αν αυτή απαλλοτριωθεί για λόγους δημόσιας ωφέλειας. Και σε κάθε περίπτωση, το κράτος υποχρεούται να αποζημιώσει τον ιδιοκτήτη της απαλλοτριούμενης ιδιοκτησίας του, στην πραγματική αξία της.

Εν προκειμένω όχι μόνον δεν τηρείται η αρχή αυτή, αλλά παραβιάζεται βάνουσα. Οι πολίτες καλούνται να καταβάλουν υπέρογκα ποσά ως Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων. Ο δε παραλογισμός της φορολόγησής αυτής έγκειται στο γεγονός ότι πολλοί ιδιοκτήτες καλούνται να πληρώσουν ως «συμπληρωματικό» φόρο, ποσά διπλάσια, τριπλάσια ή και τετραπλάσια του «κυρίου» φόρου!

Επειδή, ο συμπληρωματικός φόρος υπολογίζεται τόσο αυθαίρετα, ώστε φθάνει να υπερκαλύπτει τον αρχικό φόρο. Και είναι αυτός, ο συμπληρωματικός φόρος, που επιφέρει τελικώς την δήμευση της περιουσίας.

Επειδή, το πλέον απαράδεκτο με την μεθόδευσή αυτή είναι ότι η δήμευση επέρχεται παρά τις αντίθετες αποφάσεις του Συμβουλίου Επικρατείας. Προ διετίας, το ανώτατο δικαστήριο διέταξε την διοίκηση να αναπροσαρμόσει τις αντικειμενικές αξίες των ακινήτων με τις εμπορικές, όπως προβλέπει ο νόμος. Αλλά αυτό δεν έγινε, παρά μόνον προσχηματικά. Έτσι οι αντικειμενικές παραμένουν πλασματικές.

Επειδή, το αποτέλεσμα είναι οι ιδιοκτήτες να πληρώνουν φόρο επί αξίας διπλάσιας ή και τριπλάσιας, της διαρκώς μειούμενης εμπορικής αξίας των ακινήτων τους. Και λόγω της αλματώδους αυξήσεως των συντελεστών φορολογίας, ανά κλίμακα της φορολογητέας αξίας, μπορεί τελικά να καταβάλουν φόρο πενταπλάσιο ή και δεκαπλάσιο εκείνου που θα έπρεπε να καταβάλουν βάσει της πραγματικής αξίας.

Παρακαλείσθε να απαντήσετε:

1. Άραγε πως δικαιολογείται η πρακτική αυτή;
2. Που ακούσθηκε μια φορολογία να διακρίνεται σε κύριο και συμπληρωματικό φόρο και ο δεύτερος να είναι πολλαπλάσιος του πρώτου;

3. Τι προτίθεσθε να πράξετε για να αρθούν όλες οι ανωτέρω εξόφθαλμες αδικίες;

Ο ερωτών βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος